

Schieland'. De kosten van de ingrepen werden door hen op f 57.000 begroot²⁹). Met betrekking tot het tweede deel van de verstrekte opdracht was sprake van 'een nader te ontwikkelen en meerder uitgebreid plan van verversing [...]' dat ook van toepassing zou moeten en kunnen zijn op de polders Cool, Oost-Blommersdijk, Rubroek en delen van Kralingen³⁰). De commissie trok uit het rapport de conclusie 'dat, hoeveel goeds de bestaande middelen ook mogten bevatten, dezelve echter voor het hoofddoel [de verversing en doorspuiing, F.A.] alleen in zoo verre in aanmerking komen, dat het grootste gedeelte derzelve daarbij toch zoude moeten behouden blijven, terwijl zij, ten aanzien van dat hoofddoel, evenwel als geheel onvoldoende moesten worden beschouwd'³¹). Rose en Scholten hadden de commissie een 'schets' aangereikt van een uitgebreider plan dat wel geheel aan het gestelde doel zou beantwoorden. De commissie verzocht Rose en Scholten dit plan verder uit te werken en daarbij zo mogelijk te voorzien in een verbetering van de doorvaart van de Schie naar de Maas en de aanleg van een nieuwe binnendijkse havenkom als los- en ligplaats voor grote schepen³²). Deze uitbreiding van de opdracht kwam voort uit de bij vertegenwoordigers van de Rotterdamse handel levende wens om de scheepvaartverbinding tussen Schie en Maas te verbeteren en het aantal los- en ligplaatsen voor de zeescheepvaart te vermeerderen³³).

Op 8 december 1841 werd andermaal een rapport van Rose en Scholten in de vergadering van de onderzoekscommissie ingebracht³⁴). Hierin vermeldden beide heren hoe zij, vanuit het besef dat de belangen van Schieland strijdig waren met de behoeften van de bewoners van Rotterdam, hadden gezocht naar een vorm van waterverversing waarbij deze belangen geheel van elkaar gescheiden zouden zijn. Als Mogelijkheid I om dit te bereiken hadden zij overwogen om de Schie en de Rotte door middel van afwateringskanalen met de Maas te verbinden³⁵). De nieuwe arm van de Schie kon door West-Blommersdijk en Cool worden geleid en via een nieuwe sluis in Schielands Hooge Zeedijk bij het Nieuwe Werk in de Maas uitmonden. De nieuwe arm van de Rotte kon aan de andere kant van de stad, via twee nieuwe sluizen in het Boerengat uitwateren. Zowel in de Schie als in de Rotte kon dan een keersluis worden aangelegd, zodat de waterhuishouding van de stad werd afgescheiden van die van Schieland (zie ook Optie II van Schieland uit 1838); het stadsbestuur was in dat geval niet meer af-